

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgávudagar: týsdag, hósdag og leygardag
Lýsingar skulu vera okkum í hendi í seinasta
lagi kl. 10 dagin fyrri útgávudagin

Útgevari:
P/f Sosialurin
Abyrgdarblaðstjóri:
Jan Müller
Fyrirlestastjóri:
Krisjan Dahl
Bláðólk:
Hegni Djurhuus
Randi Jacobsen
Dagný Joensen
Uppseting:
P/f Sosialurin
Prent:
P/f Pressan 1981

Vindmyllur — ein nýggjur vinnuvegur

oddagrein

EIN nýggjur táttur í føroyskum vinnulívi — framleiðsla av vindmyllum — er nú um at gerast veruleiki og við at fáa fótafesti í einum av heimsins ríkastu statum — California í USA. Stutt fyrri jóll fóru tær fyrstu Riisager vindmyllurnar, sum eru gjørdar vesturi í Vágum við farmaskipi til amerikanska meginlandið. Síðani eru hesar vindmyllur uppsettar úttan trupulleikar av nøkrum slag. Nú verður so biðað eftir, at elnetið skal kunna verða klárt at taka ímóti streyminum frá hesum føroysku vindmyllunum.

TAD er at fegnast um, at føroyingar koma burtur frá einans at hugsa um fisk og aftur fisk. Tí vit eiga fólk, ið hefur bæði áráði og kunneika til at fáast við aðrar framleiðslur eisini.

VINDMYLLU-framleiðsla er heilt nýggj her á landi. Umframt tær 13, sum eru settar upp í USA, er ein royndarmylla sett upp í Vágum. TAD er m.a. tí danska vindmyllubýggjaranum Christian Riisager fyrri at takka, at henda nýggja vinna nú helst kemur í gongd av álvara. Riisager er heimskent navn og hefur hann í dag bústað í Sandavági. Hann hefur saman við Bjarna Joensen og Birgir Enni stovnað partafelagið Riisager Elvindmyllur.

VIT hava eisini øðrum nógv fyrri at takka, kemur gongd á framleiðslu av vindmyllum. Her skulu nevast teir dugnaligu smiðirnar á verkstaðnum hjá J. K. Joensen í Miðvági.

TAD er tó altíð so, tá nakað nýtt verður roynt, at ikki øll taka undir við tí frá byrjan, men eru meira trek at trúgva uppá henda nýggja møguleikan.

Í hesum viðfangi má sigast, at SEV hefur verið heldur afturhaldandi. Hevði hetta stóra felag beinanvegin lagt eitt sindur av orku síni í at royna nakrar vindmyllur, so hevði kanska longu nú verið komin verulig gongd á vindmylluframleiðsluna.

TAD er spell, at teir ymsu stovrnir, felagsskapirnir og vinnurnar í hesum landi ikki kunnu samstarva betur. Vit mugu tí enn einaferð ásanna, hvussu stóran týðning ein landsplanlegging hefur fyrri land og fólk. At høgra hond veit, nvat vinstra ger, og at høgra kann stuðla vinstru og øvugt, at tær kunnu samvirka. Tí samvirka ikki tær fáu hendur, sum byggja hetta land, tá er vónelyst at tosa um menning.

DÖMINI um óhepna útbygging eru mong og eiga vit nú at læra av teimum. TAD er tí at vóna, at Menningarstovan, sum nú gerst veruleiki, betur kann samskipa og vera við til at stýra útbyggingini av vinnuni. At hon alla tíðina hefur tætt samband við aðrar samfelagstýðandi stovnar so sum SEV, Orkudá, áhugafelag o.a.

TAD er greitt, at vit altíð eiga at vera varnir, tá vit byrja upp á nakað nýtt. Men fyrri tAD mugu vit hava álit hver á øðrum, eisini tá tAD eru hini, sum hava fingið hugskotini til nakað nýtt og óroynt. Vit mugu stuðla hver annan heldur enn at mótarbeiða av berari øvund.

VIT vita framvegis ikki, um vindmylluframleiðsla fer at vera ein vinnugrein í Føroyum. Enn er bert talan um eina byrjan og um stutta tíð eru vit á vegamótinum, har vit skulu gera av, um vit skulu gera størri lögur í hesa vinnuna. TAD fara m.a. úrslitini í USA at siga okkum nakað um.

VIT mugu so heldur ikki gloyma, at ein slík framleiðsla fer eisini at fáa týðning fyrri aðrar vinnuvegir í hesum litla landi. Her verður hugsað um tær mongu smærri smiðjurnar kring oyggjarnar og so tær mongu skipasmíðjurnar. Tí stóru partur av vindmyllunum skal gerast á hesum arbeiðsplássum.

SO tAD er ikki bert av forvitni, at mong av okkum í spenningi biða eftir at frætta fleiri tíðindi frá vindmylluroyndunum í Vágum. TAD er eisini ein spurningur um framhaldandi arbeiði til tAD fólk, sum á hesum klettum býr.

jamú

Vandavegur

Veturin er í hæddini og út í eru fyrri varandi kava-veðri.

Vit í Fámjin hava eisini fylgt við í tí, sum bæði útvarp og bløð hava vist á í sambandi við tryggja ferðslu.

Gott er, at evnið verður viðgjørt í tí álvara, sum flest øll nú tykjast at leggja í hetta samfelagsmál.

Nógva talanin fyrri ella ímóti ymsu uppskotnu fyriskipanunum hjálpir okkum tó ikki so beinanvegin.

Her suðuri vil eg halda, at eitt hvørt átti at kunnað verið gjørt úttan stórvægis

tingingar afturat. Krøvini til ábøtur á ferðsluviðurskiptini eitt nú millum bygd okkara og Tvoroyri eru so sjálvsøgd, at farið skuldi verið undir at beta um hetta í stundini.

Hesin vegur skuldi summa staðni verið rættadur upp umframt breiðkaður — um ikki alla staðni beinanvegin — so í støðum.

Størsti bági er tó tørvandi bilverja tAD nógva av vegnum. Serligan neyðugt er at fáa hetta gjørt oman ímóti Øravík.

Okkurt er tó gjørt ymsastaðni til tess at tryggja ferðsluna, men

her má nakað gerast beinanvegin. TAD kann valla vera rætt, at okkara skúlabørn, sum hvønn morgun skulu av bygdini ikki hætta sær avstað, tí farleiðin er so sum hon er.

Bilstjórnin, sum man hava koyrt eini triati ár, er av teimum bestu og laga-ligastu, men hóast tAD fara tey bert treyðugt í henda góða skúlabuss.

Bygdarfolkið skilir ampa teirra, hóast myndugleikarnir higartil ikki hava gjørt tAD. Gott í tykkum, fáíð arbeiðið byrjað beinanvegin.

Fámjiningur

Sjónvarp Føroya

Nú hava vit havt alment sjónvarp í eina tíð, men ikki kunnu vit rósa ferðini nakað serligt. Hvat er meiningin við at vit her í Føroyum skulu siggja USA í dag, USA her og der. Hvat hefur tAD við okkum at gera. Og so allir hasir am. filmir, sum verða vistir. TAD skal vera eitt mark.

So vilt eg veit, verða filmir, ja góðir filmir, gjørdir í øðrum londum. Bæði týskir, enskir, franskir, danskir og nógvir aðrir. Men vit her skulu fyllast við amerikanskum tvætli.

Man tAD er kanska fyrri at ríka video-handlarnar upp, fáa tit prosentir av hvørjum leigaðum filmi

ella hvat!

TAD virkar næstan so. Eg haldi, at vit sum gjalda 600 kr. í sjónvarpsgjaldi, hava krav uppá at vera so nøknlunda nøgd við sendingarnar.

P.S.

Deyðskoyring á Oyggjarvegnum

Nógv hefur seinastu dagar verið skrivað um ferðslu. Eisini hava sjónvarp og útvarp gjørt nakað burturúr.

Øll eru á einum máli um, at okkurt munagott má gerast, men litið verður gjørt.

Hugsad verður kanska sum so, at hetta er vaksið fólk, ein hefur við at gera og at avgerðin, um hvussu fólk hótta sær í ferðsluni, má latast hvørjum einstøkum koyrandi.

Hetta skuldi verið so likatil, men er tAD kortini ikki. Vanlukurnar allar prógva, at ófantalig koyring ikki kann metast sum einkarmál hjá teimum einstøkum koyrandi, men heldur sum samfelags-sjúka, ið má basast ella haldast niðri við felags tiltøkum.

Litið tykist at rína við fólk øll tey vælmeintu ráð um skilagóða ferðslu. Hvi so, er ilt at siga. Kanska eru fólk tornom, tí óvanda-koyring av berum treiskni er tAD neyvan. Ella kanska er tAD so galið, at drepanði líkasælani í veruleikanum hefur tamarhald á okkum.

Um so er býðst ikki í bótur í bæði. Tá mugu onnur og strangari tiltøk setast í verk strax, líkamikið hvussu »populer« tey eru.

TAD, ið fekk meg at revsast var óhugnalig hending á Oynni seinasta sunnudag.

Suðurmóti Norðadali koyrdu fimm bilar, hvør aftaná øðrum. Ferðin var eftir umstøðunum — einar 40-50 km/t og eingin teirra royndi yvirhaling. Men aðrenn nakran vardi, kom sum eitt skot norðaneftri/afnanfrá ein av bussunum og yvirhalaði teir allar samlar við tí »brølandi« ferð.

TAD sigur seg sjálvt, at eingin hevði havt ein kjans um okkurt hevði borist á hjá nøkrum teirra — fyrri ikki at tala um, um ferðsla var ímóti.

Henda koyring var so skilaleys, at myndugleikin, um hann var á staðnum, skuldi kunnað tikið kortið har og tá.

Øll havast vit at onkrum, sum ikki bara er rætt, tá koyrt verður, men tAD ber av við lastbilunum,

sum tíðum eru so skitnir og tvitnir, at hvørki spjældur ella ljós av nøkrum slagi siggjast. Hetta skuldi ikki verið neyðugt — men aftur er tAD helst líkasælani, sum ger um seg.

Sum frá er liðið er ávisur trailaravognur, sum ofta er á oynni, so mikið kendur millum tey, ið ferðast henda vegin dagliga, at tá er bara at halda seg fast og otað seg sum longest út á jaðaran. Ljós hefur hann einki aftan og spjældur kanska heldur ikki.

Øll skulu vit byrja við okkum sjálvum. Tó vil eg heita á almennu stovnarum — um ikki at ganga undan — so at hava í huga standin á bilunum, teir eitt nú senda á Oynna.

Tínest mugu Bygda-leiðir spyrjast, um ferðatælanin er so trong, at slík koyring er neyðug og um hvørji frávik, teir kunnu ganga við tí, tá ferðir er so vónaligt, sum eitt nú henda minniliga sunnudagin á Oynni.

Volvo